

Мовленнєва Берегиня

Володимир Ліпкан

Світлій пам'яті Берегині Української мови, справжньому носію Гена Українця
— **Ірині Фаріон** присвячується (була вбита у Львові у підвір'ї власного
житлового будинка 19 липня 2024 року увечері)

Сьогодні вбили **Берегиню**:

Істотну, *Мовленнєву Господиню*,
Вона як осередок Мови, екзистенції й буття,
Культуру українську прагнула здійснити з забуття.

Ген українців та **ідея чинна нації**,
Державність — наче то реінкарнація.
Життя поклала на вівтар Свободи,
Долаючи клятьбу, опанувала волі сходи.

Бажала **правду історичну** донести,
Сучасність осягнути, вдумливо боротись,
Той прапор ідентичності у серці пронести,
Щоб знову на ті граблі нам не напоротись.

Критикувала апогей брехні і лицемірства,
Відкрито, справжніми всі речі називали іменами.
Китай — є ворог України, блазень чужовірства,
Якими б не прикрився ласими словами.

Філологічна правда — то був дійсний зміст,
Ірина мали справжній від природи хист,
Бо *Мову* треба серцем відчувати,
Щодня плекати і розумно розвивати.

Пронизлива почасти, бо правдива,
Словами багатьох виводила наживо,
Бо сіяла любов, повагу власної історії,
Щоби віками не блукали у чужих ми акваторіях.

Вона вважала **Мову засадничою для нації**:

Не може бути іншої у нації конфігурації.
Бо з **Мови** починається державницьке життя,
Вона є смыслом ідентичності, ґенези й саморозкриття.

Бо **Мова** — стрижень Української Держави,
Не може важливішої для неї бути справи,
Ген Українця є, або його нема:
Все решта беззмислового і тваринного — не життя!

Війна втрачає весь ідейний зміст
І трансформується на боротьбу за тварне виживання.
Ірина мала від природи дивний хист,
Надаючи всім явищам свої оповідання.

Ірина — чуйне серце націоналізму,
Сучасний прапор мультикритицизму,
Полум'яний поборник ідентичності, свободи нації,
Утилізатор лібералів, розумової кастрації.

Ірина — провідник філологічної свободи,
Любов до Мови прививала, мовленнєву вроду.
Вона нас закликала **Мову українську боронити**,
Чужинські смисли в себе в душу не впустити.

Життєвий нам заповідала **Маніфест**:
Чужинців вигнати, передусім із голови у собі,
Любити націю, історію, культуру — це є квест,
Одвічно розвиватись і не бути у журбі-жалобі.

Нескореність і принциповість, певна різкість,
Жадання відновити націю в віках,
У неї так відчутна: **діоптрична місткість**,
Без мови Ідентичність — то є крах.

Діячка, докторка і вдумлива філологиня,
Митець сучасності, національна авторкиня,
Як рано відійшла у Небо... В добрий час,
Хай справи Ваші стануть спомином про Вас.

На небосхилі нова зіронька зійшла:
Ірина Фаріон там місце зайняла...

Хай чуйний спомин справами живе,
І Українська нація в віках цвіте!

19 липня 2024 року